

LOUISE is de Franse variant van LUDOVICA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Ludovica is de vrouwelijke vorm van de tweeledige Germaanse naam Lodewijk:

- 1] 'Lod-' of 'Lode' = meestal uitgelegd als 'beroemd' (vgl. 'luid'). Maar 'buit' is waarschijnlijker;
- 2] '-wijk' = 'strijd'

Traditioneel dus uitgelegd als 'roemvol in de strijd', maar waarschijnlijk juist: 'strijdster om buit'.

*

Ludovica Albertoni ofm.ter, Rome, Italië; weduwe; † **1533; feest 31 januari.**

Ludovica was afkomstig uit de Romeinse adel. Nadat haar man overleden was, besloot ze zich aan te sluiten bij de beweging van de tertiariessen van Sint Franciscus. Dat hield in, dat zij de idealen van Franciscus van Assisi wilde navolgen; echter niet in kloosterverband, maar in het gewone maatschappelijke leven van alledag. Men noemde deze beweging 'De Derde Orde van Sint Franciscus'. Een lid van de derde orde noemde men een tertiarius. Zo'n tertiarius verplichtte zich tot een aantal vaste gebeden per dag, werken van naastenliefde en barmhartigheid, het geven van aalmoezen en tot een sobere levenswijze.

Ludovica maakte zichtbaar ernst met deze idealen. Zozeer zelfs, dat zij bij haar overlijden door haar omgeving als een groot heilige werd beschouwd. Zij was op dat moment 63 jaar oud.

Zij werd bijgezet in de Sint-Franciscuskerk te Rome. Haar graf werd al gauw het toneel van talrijke wonderen en gebedsverhoringen. Vandaar dat paus Clemens X in 1671 haar verering officieel goedkeurde. Dat was haar zaligverklaring. Een heiligverklaring is er tot op heden nog niet van gekomen.

De Italiaanse beeldhouwer Bernini (die van de zuilen van het Sint-Pietersplein in Rome) maakte op 71-jarige leeftijd een dramatisch beeld van Ludovica; zij wordt in gebedsextease afgebeeld.

*

Louise de Marillac, Parijs, Frankrijk; stichteres; † **1660; feest 15 maart.**

Zij was een onecht kind dat in 1591 in de hogere kringen van de Parijse adel werd geboren. Hoewel zij zelf het liefste in het klooster was gegaan, gaf haar geestelijk leidsman de raad toch maar in het huwelijk te treden met de secretaris van de koningin, Antoine Le Gras. Hij stierf in 1625; op dat moment was Louise nog pas 34 jaar oud. Wat zou ze nu verder met haar leven aanvangen? Haar aandacht was getrokken door de Parijse priester Vincentius a Paolo. Hem ging ze om raad vragen. Hij maakte in haar het vroegere verlangen weer wakker om het klooster in te gaan. Hij spoorde haar aan om aandacht te geven aan haar geloofsleven en werken van christelijke naastenliefde te gaan doen. Dat leidde er uiteindelijk toe dat zij samen een nieuwe broeder- en zustercongregatie stichtten: de Zusters en Broeders van Liefde. De eerste zusters traden toe in 1638. Zij trokken op de eerste plaats de aandacht vanwege de wijde kappen die ze droegen. Maar veel belangrijker was het dat zij zich toelegden op allerlei vormen van sociaal werk. Van het begin af aan tot aan haar dood is Louise hun overste geweest. Zij werd zalig verklaard in 1920 en heilig in 1934.

Zij ligt begraven in het moederhuis van de Zusters van Liefde in de Rue du Bac te Parijs. Zij is patrones van alle vormen van sociaal werk.

*

Er zijn zeker nog tien andere heiligen die Louise heten; o.a. **Louise van Frankrijk**, Parijs; vrome prinses; † **1787; sterfdag 23 december.**